Den här texten är endast avsedd som ett dokumentationshjälpmedel och har ingen rättslig verkan. EU-institutionerna tar inget ansvar för innehållet. De autentiska versionerna av motsvarande rättsakter, inklusive ingresserna, publiceras i Europeiska unionens officiella tidning och finns i EUR-Lex. De officiella texterna är direkt tillgängliga via länkarna i det här dokumentet

►B

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1379/2013

av den 11 december 2013

om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1184/2006 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 104/2000

(EUT L 354, 28.12.2013, s. 1)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►M1	Rådets förordning (EU) nr 1385/2013 av den 17 december 2013	L 354	86	28.12.2013
►M2	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/812 av den 20 maj 2015	L 133	1	29.5.2015

▼B

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1379/2013

av den 11 december 2013

om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1184/2006 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 104/2000

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

1. Härmed upprättas en gemensam marknadsordning för fiskeri- och vattenbruksprodukter (nedan kallad *den gemensamma marknadsordningen*).

2. Den gemensamma marknadsordningen omfattar följande delar:

a) Näringslivsorganisationer.

b) Handelsnormer.

c) Konsumentinformation.

d) Konkurrensregler.

e) Marknadsinformation.

3. Den gemensamma marknadsordningen ska, när det gäller externa frågor, kompletteras av rådets förordning (EU) nr 1220/2012 ([1]) och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1026/2012 ([2]).

4. Genomförandet av den gemensamma marknadsordningen ska berättiga till mottagande av ekonomiskt stöd från unionen i enlighet med en framtida unionsrättsakt som fastställer villkoren för ekonomiskt stöd för havs- och fiskeripolitiken för perioden 2014–2020.

Artikel 2

Tillämpningsområde

Den gemensamma marknadsordningen ska gälla för de fiskeri- och vattenbruksprodukter som förtecknas i bilaga I till denna förordning och som saluförs i unionen.

([1]) Rådets förordning (EU) nr 1220/2012 av den 3 december 2012 om handelsrelaterade åtgärder för att garantera försörjning med vissa fiskeriprodukter för unionens beredningsindustri 2013–2015 och om ändring av förordningarna (EG) nr 104/2000 och (EU) nr 1344/2011 (EUT L 349, 19.12.2012, s. 4).

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1026/2012 av den 25 oktober 2012 om vissa åtgärder i syfte att bevara fiskbestånd i fråga om länder som tillåter ohållbart fiske (EUT L 316, 14.11.2012, s. 34).

▼B

Artikel 3

Mål

Målen för den gemensamma marknadsordningen anges i artikel 35 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 1380/2013 ([1]).

Artikel 4

Principer

Den gemensamma marknadsordningen ska vägledas av principerna om god förvaltning enligt artikel 3 i förordning (EU) nr 1380/2013.

Artikel 5

Definitioner

I denna förordning ska definitionerna i artikel 4 i förordning (EU) nr 1380/2013, definitionerna i artikel 4 i rådets förordning (EG) nr 1224/2009 ([2]), i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011 ([3]), i artiklarna 2 och 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 ([4]) samt i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1333/2008 ([5]) gälla. Dessutom gäller följande definitioner:

a) fiskeriprodukter: vattenlevande organismer som erhålls genom fiskeverksamhet, eller produkter som framställts därav och som förtecknas i bilaga I.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 samt rådets beslut 2004/585/EG (Se sidan 22 i detta nummer av EUT).

([2]) Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, om ändring av förordningarna (EG) nr 847/96, (EG) nr 2371/2002, (EG) nr 811/2004, (EG) nr 768/2005, (EG) nr 2115/2005, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007, (EG) nr 676/2007, (EG) nr 1098/2007, (EG) nr 1300/2008, (EG) nr 1342/2008 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1627/94 och (EG) nr 1966/2006 (EUT L 343, 22.12.2009, s. 1).

([3]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011 av den 25 oktober 2011 om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna, och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 1924/2006 och (EG) nr 1925/2006 samt om upphävande av kommissionens direktiv 87/250/EEG, rådets direktiv 90/496/EEG, kommissionens direktiv 1999/10/EG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG, kommissionens direktiv 2002/67/EG och 2008/5/EG samt kommissionens förordning (EG) nr 608/2004 (EUT L 304, 22.11.2011, s. 18).

([4]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet (EGT L 31, 1.2.2002, s. 1).

([5]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1333/2008 av den 16 december 2008 om livsmedelstillsatser (EUT L 354, 31.12.2008, s. 16).

▼B

b) vattenbruksprodukter: vattenlevande organismer som, oavsett i vilket stadium i livscykeln de befinner sig, erhålls genom vattenbruksverksamhet, eller produkter som framställts därav och som förtecknas i bilaga I.

c) producent: fysisk eller juridisk person som använder produktionsmedel för att erhålla fiskeri- eller vattenbruksprodukter i syfte att släppa ut dem på marknaden.

d) fiskeri- och vattenbrukssektor: den sektor inom ekonomin som omfattar all verksamhet i samband med produktion, beredning och saluföring av fiskeri- eller vattenbruksprodukter.

e) tillhandahållande på marknaden: varje leverans av en fiskeri- eller vattenbruksprodukt för distribution, konsumtion eller användning på unionsmarknaden i samband med kommersiell verksamhet, antingen mot betalning eller kostnadsfritt.

f) utsläppande på marknaden: tillhandahållande för första gången av en fiskeri- eller vattenbruksprodukt på unionsmarknaden.

g) detaljhandel: hantering och/eller beredning av livsmedel och lagring av det på det ställe där produkten säljs eller levereras till slutkonsumenten, inbegripet distributionsterminaler, catering, personalmatsalar, allmänna serveringsställen, restauranger eller liknande livsmedelsservice, affärer, distributionscentrum och grossistaffärer.

h) färdigförpackad fiskeri- och vattenbruksprodukt: fiskeri- och vattenbruksprodukt som är ett färdigförpackat livsmedel enligt artikel 2.2 e i förordning (EG) nr 1169/2011.

KAPITEL II

NÄRINGSLIVSORGANISATIONER

AVSNITT I

Bildande, mål och åtgärder

Artikel 6

Bildande av fiskeriproducentorganisationer och vattenbruksproducentorganisationer

1. Fiskeriproducentorganisationer och vattenbruksproducentorganisationer (nedan kallade *producentorganisationer*) får bildas på initiativ av producenter av fiskeriprodukter respektive vattenbruksprodukter i en eller flera medlemsstater och erkännas i enlighet med bestämmelserna i avsnitt II.

2. Vid bildandet av producentorganisationer ska, i tillämpliga fall, hänsyn tas till den specifika situation som gäller för småskaliga producenter.

▼B

3. En producentorganisation som representerar både fiskeri- och vattenbruksverksamhet får upprättas som en gemensam fiskeri- och vattenbruksproducentorganisation.

Artikel 7

Producentorganisationernas mål

1. Fiskeriproducentorganisationer ska verka för följande mål:

a) Främja livskraftig och hållbar fiskeverksamhet för medlemmarna i full överensstämmelse med förordning (EU) nr 1380/2013 och med miljörätten, med respekt för socialpolitiken, samt om den berörda medlemsstaten föreskriver detta även delta i förvaltningen av havets biologiska resurser.

b) Så långt det är möjligt undvika och minska oönskade fångster av kommersiella bestånd och vid behov använda sådana fångster på bästa sätt utan att skapa en marknad för fångster vars storlek underskrider minsta referensstorlek för bevarande i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1380/2013.

c) Bidra till fiskeriprodukternas spårbarhet och konsumenternas tillgång till tydlig och fullständig information.

d) Bidra till att stoppa olagligt, oreglerat och orapporterat fiske.

2. Vattenbruksproducentorganisationer ska verka för följande mål:

a) Främja hållbar vattenbruksverksamhet för medlemmarna genom att ge dem möjlighet att utveckla sin verksamhet i full överensstämmelse med särskilt förordning (EU) nr 1380/2013 och med miljörätten, med respekt för socialpolitiken.

b) Säkerställa att medlemmarnas verksamhet överensstämmer med de nationella strategiska planer som avses i artikel 34 i förordning (EU) nr 1380/2013.

c) Sträva efter att säkerställa att fiskbaserade foderprodukter som används inom vattenbruk härstammar från fiskeverksamhet som förvaltas på ett hållbart sätt.

3. Producentorganisationer ska utöver målen i punkterna 1 och 2 verka för två eller flera av följande mål:

a) Förbättra villkoren för utsläppande på marknaden av medlemmarnas fiskeri- och vattenbruksprodukter.

b) Förbättra den ekonomiska avkastningen.

c) Stabilisera marknaderna.

▼B

d) Bidra till livsmedelsförsörjningen, främja höga standarder för livsmedelskvalitet och livsmedelssäkerhet och bidra till sysselsättningen i kust- och landsbygdsområden.

e) Minska fiskets miljöpåverkan, bl.a. genom åtgärder för att förbättra fiskeredskapens selektivitet.

4. Producentorganisationer får verka för att uppnå andra kompletterande mål.

Artikel 8

Åtgärder som kan vidtas av producentorganisationer

1. I syfte att uppnå målen i artikel 7 får producentorganisationer vidta bland annat följande åtgärder:

a) Anpassa produktionen till marknadskraven.

b) Kanalisera utbudet och saluföringen av medlemmarnas produkter.

c) Främja sina medlemmars fiskeri- och vattenbruksprodukter från unionen på ett icke-diskriminerade sätt genom att man exempelvis använder certifiering, och särskilt ursprungsbeteckningar, kvalitetssigill, geografiska beteckningar, garanterad traditionell specialitet och angivande av hållbarhetsmeriter.

d) Kontrollera och vidta åtgärder för att säkerställa att medlemmarnas verksamhet överensstämmer med den berörda producentorganisationens regler.

e) Främja program för yrkesutbildning och samarbete för att uppmuntra unga att etablera sig inom sektorn.

f) Minska fiskets miljöpåverkan, bl.a. genom åtgärder för att förbättra fiskeredskapens selektivitet.

g) Främja nyttjandet av informations- och kommunikationsteknik för att förbättra saluföringen och priserna.

h) Underlätta konsumenternas tillgång till information om fiskeri- och vattenbruksprodukter.

2. Fiskeriproducentorganisationer får också vidta följande åtgärder:

a) Gemensamt planera och förvalta medlemmarnas fiskeverksamhet, i enlighet med medlemsstaternas organisation av förvaltningen av havets biologiska resurser, bland annat genom utveckling och genomförande av åtgärder som syftar till att förbättra fiskeverksamhetens selektivitet och ge råd till behöriga myndigheter.

b) Undvika och minimera oönskade fångster genom att delta i utvecklingen och tillämpningen av tekniska åtgärder och använda oönskade fångster av kommersiella bestånd på bästa sätt utan att skapa en marknad för fångster vars storlek underskrider minsta referensstorlek för bevarande i enlighet med artikel 15.11 i förordning (EU) nr 1380/2013 och artikel 34.2 i den här förordningen, beroende på vad som är lämpligt.

c) Hantera tillfällig lagring av fiskeriprodukter i enlighet med artiklarna 30 och 31 i den här förordningen.

▼B

3. Vattenbruksproducentorganisationer får också vidta följande åtgärder:

a) Främja hållbart vattenbruk, särskilt med avseende på miljöskydd, djurhälsa och djurskydd.

b) Samla in information om salufördа produkter, däribland ekonomisk information om första försäljningsledet, och om produktionsprognoser.

c) Samla in miljöinformation.

d) Planera förvaltningen av medlemmarnas vattenbruksverksamhet.

e) Stödja branschprogram för att främja hållbara vattenbruksprodukter.

Artikel 9

Bildande av sammanslutningar av producentorganisationer

1. På initiativ av producentorganisationer som godkänts i en eller flera medlemsstater får det bildas en sammanslutning av producentorganisationer.

2. Om inte annat föreskrivs, ska bestämmelserna om producentorganisationer i denna förordning gälla även för sammanslutningar av producentorganisationer.

Artikel 10

Mål för sammanslutningar av producentorganisationer

1. Sammanslutningar av producentorganisationer ska verka för följande mål:

a) På ett mer effektivt och hållbart sätt förverkliga de mål som fastställts för anslutna producentorganisationer i artikel 7.

b) Samordna och utveckla verksamhet som är av gemensamt intresse för anslutna producentorganisationer.

2. Sammanslutningar av producentorganisationer ska vara berättigade till ekonomiskt stöd i enlighet med en framtida unionsrättsakt som fastställer villkoren för ekonomiskt stöd för havs- och fiskeripolitiken för perioden 2014–2020.

Artikel 11

Bildande av branschorganisationer

Branschorganisationer får bildas på initiativ av aktörer som sysslar med fiskeri- och vattenbruksprodukter i en eller flera medlemsstater och som erkänns i enlighet med bestämmelserna i avsnitt II.

▼B

Artikel 12

Branschorganisationernas mål

Branschorganisationer ska förbättra samordningen av och villkoren för tillhandahållande av fiskeri- och vattenbruksprodukter på unionsmarknaden.

Artikel 13

Åtgärder som kan vidtas av branschorganisationer

Branschorganisationer kan vidta följande åtgärder för att uppnå de mål som avses i artikel 12:

a) Utarbeta standardkontrakt som är förenliga med unionslagstiftningen.

b) Främja fiskeri- och vattenbruksprodukter från unionen på ett icke-diskriminerade sätt genom att exempelvis använda certifiering, och särskilt ursprungsbeteckningar, kvalitetssigill, geografiska beteckningar, garanterad traditionell specialitet och angivande av hållbarhetsmeriter.

c) Fastställa regler för produktion och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter som är strängare än de som föreskrivs i unionslagstiftningen eller nationell lagstiftning.

d) Förbättra kvaliteten på, kunskapen om och insynen i produktionen och marknaden, genomföra yrkesutbildning, till exempel gällande kvalitet och spårbarhet samt livsmedelssäkerhet, och för att främja initiativ inom forskning.

e) Bedriva forskning och genomföra marknadsstudier och utveckla teknik för att optimera marknadens funktion, däribland genom användning av informations- och kommunikationsteknik, samt samla in socioekonomiska uppgifter.

f) Tillhandahålla den information och genomföra den forskning som krävs för att tillhandahålla hållbara produkter av den kvantitet och kvalitet och till det pris som motsvarar marknadens krav och konsumenternas förväntningar.

g) Bland konsumenterna marknadsföra arter från hållbara fiskbestånd som har ett högt näringsvärde, men som inte konsumeras i stor mängd.

h) Kontrollera och vidta åtgärder så att medlemmarnas verksamhet överensstämmer med den berörda branschorganisationens regler.

AVSNITT II

Erkännande

Artikel 14

Erkännande av producentorganisationer

1. Medlemsstaterna får som producentorganisationer erkänna alla grupper som bildas på initiativ av fiskeri- och vattenbruksproducenter och som ansöker om sådant erkännande, under förutsättning att de

▼B

a) följer de principer som anges i artikel 17 och de regler som har antagits för deras tillämpning,

b) är tillräckligt ekonomiskt aktiva på den berörda medlemsstatens territorium eller en del av detta, särskilt med avseende på antal medlemmar eller mängd avsättningsbar produktion,

c) har status som juridisk person enligt den nationella lagstiftningen i den berörda medlemsstaten, är etablerade där och har sitt säte på dess territorium,

d) har kapacitet att verka för de mål som fastställs i artikel 7,

e) följer de konkurrensregler som avses i kapitel V,

f) inte missbrukar en dominerande ställning på en viss marknad, och

g) tillhandahåller relevanta uppgifter om sitt medlemskap, förvaltning och finansieringskällor.

2. Producentorganisationer som har erkänts före den 29 december 2013 ska betraktas som producentorganisationer med avseende på tillämpningen av denna förordning och vara skyldiga att efterleva dess bestämmelser.

Artikel 15

Ekonomiskt stöd till producentorganisationer eller sammanslutningar av producentorganisationer

Åtgärder för saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter vilka syftar till att skapa eller omstrukturera producentorganisationer eller sammanslutningar av producentorganisationer kan få ekonomiskt stöd i enlighet med en framtida unionsrättsakt som fastställer villkoren för ekonomiskt stöd för havs- och fiskeripolitiken för perioden 2014–2020.

Artikel 16

Erkännande av branschorganisationer

1. Medlemsstaterna får som branschorganisationer erkänna grupper av aktörer som är etablerade på deras territorium och som ansöker om sådant erkännande, under förutsättning att de

a) följer de principer som anges i artikel 17 och de regler som har antagits för deras tillämpning,

b) representerar en väsentlig andel av verksamheten inom produktion samt antingen beredning eller saluföring, eller båda, med avseende på fiskeri- och vattenbruksprodukter eller produkter som beretts av fiskeri- och vattenbruksprodukter,

c) inte själva bedriver produktion, beredning eller saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter eller produkter som beretts av fiskeri- och vattenbruksprodukter,

d) har status som juridisk person enligt den nationella lagstiftningen i den berörda medlemsstaten, är etablerade där och har sitt säte på dess territorium,

e) har kapacitet att verka för de mål som anges i artikel 12,

▼B

f) beaktar konsumenternas intressen,

g) inte utgör ett hinder för en väl fungerande gemensam marknadsordning, och

h) följer de konkurrensregler som avses i kapitel V.

2. Organisationer som bildats före den 29 december 2013 får med avseende på tillämpningen av denna förordning erkännas som branschorganisationer, förutsatt att den berörda medlemsstaten anser det styrkt att de uppfyller bestämmelserna beträffande erkännande av branschorganisationer i denna förordning.

3. Branschorganisationer som har erkänts före den 29 december 2013 ska betraktas som branschorganisationer med avseende på tillämpningen av denna förordning och vara skyldiga att efterleva dess bestämmelser.

Artikel 17

Producentorganisationernas och branschorganisationernas interna funktionssätt

Det interna funktionssättet hos de producentorganisationer och branschorganisationer som avses i artiklarna 14 och 16 ska bygga på följande principer:

a) Organisationens medlemmar ska följa de regler som organisationen har antagit när det gäller nyttjande av fiskeresurser, produktion och saluföring av fiskeriprodukter.

b) Det får inte förekomma någon diskriminering mellan medlemmarna, särskilt på grundval av nationalitet eller etableringsort.

c) Det ska tas ut ett ekonomiskt bidrag från dess medlemmar för att finansiera organisationens verksamhet.

d) Ett demokratiskt funktionssätt som gör det möjligt för medlemmarna att granska organisationen och dess beslut.

e) Åläggande av effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner vid överträdelser av de skyldigheter som följer av den berörda organisationens interna bestämmelser, särskilt när det ekonomiska bidraget inte har betalats.

f) Det ska fastställas regler för antagande av nya medlemmar och återkallande av medlemskap.

g) Det ska fastställas regler om bokföring och budget som är nödvändiga för förvaltningen av organisationen.

Artikel 18

Medlemsstaternas kontroller och återkallande av erkännanden

1. Medlemsstaterna ska regelbundet kontrollera att producentorganisationerna och branschorganisationerna uppfyller villkoren för erkännande i artiklarna 14 respektive 16. Bristande uppfyllande av dessa villkor kan leda till att erkännandet återkallas.

▼B

2. Den medlemsstat som hyser sätet för en producentorganisation eller en branschorganisation med medlemmar från olika medlemsstater eller för en sammanslutning av producentorganisationer som erkänts i olika medlemsstater ska, i samarbete med övriga berörda medlemsstater, utforma det administrativa samarbete som krävs för att kunna kontrollera den berörda producentorganisationens eller sammanslutningens verksamhet.

Artikel 19

Fördelning av fiskemöjligheter

En producentorganisation vars medlemmar är medborgare i olika medlemsstater eller en sammanslutning av producentorganisationer som har erkänts i olika medlemsstater ska efterleva bestämmelserna om fördelning av fiskemöjligheter mellan medlemsstaterna enligt artikel 16 i förordning (EU) nr 1380/2013.

Artikel 20

Kommissionens kontroller

1. Kommissionen får utföra kontroller för att säkerställa att villkoren för erkännande av producentorganisationer eller branschorganisationer i artiklarna 14 respektive 16 iakttas och ska, om så är lämpligt, begära att medlemsstaterna återkallar producentorganisationers eller branschorganisationers erkännanden.

2. Medlemsstaterna ska på elektronisk väg meddela kommissionen om alla beslut om att bevilja eller återkalla erkännanden. Kommissionen ska offentliggöra all sådan information.

Artikel 21

Genomförandeakter

1. Kommissionen ska anta genomförandeakter när det gäller följande:

a) Tidsfrister, förfaranden och formulär för ansökningar om erkännande av producentorganisationer och branschorganisationer enligt artiklarna 14 respektive 16 eller för återkallande av sådana erkännanden enligt artikel 18.

b) Format, tidsfrister och förfaranden som ska tillämpas av medlemsstaterna när det gäller meddelanden till kommissionen om alla beslut att bevilja eller återkalla erkännanden enligt artikel 20.2.

Genomförandeakter som antas enligt led a ska vid behov anpassas efter de särdrag som småskaligt fiskeri och vattenbruk uppvisar.

2. De genomförandeakter som avses i punkt 1 ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 43.2.

▼B

AVSNITT III

Utvidgning av reglerna

Artikel 22

Utvidgning av producentorganisationers regler

1. En medlemsstat får göra regler som överenskommits inom en producentorganisation bindande för producenter som inte är medlemmar i organisationen och som saluför någon av produkterna inom det område på vilket producentorganisationen är representativ, under förutsättning att:

a) producentorganisationen har varit etablerad i minst ett år och anses vara representativ för produktion och saluföring, samt i tillämpliga fall även för den småskaliga och hantverksmässiga delen av branschen, i en medlemsstat, och lämnar in en begäran till de behöriga nationella myndigheterna,

b) de regler som ska utvidgas avser någon av de åtgärder för producentorganisationer som fastställs i artikel 8.1 a, b och c, 8.2 a och b samt 8.3 a–e,

c) de konkurrensregler som avses i kapitel V efterlevs.

2. Vid tillämpning av punkt 1 a ska en fiskeriproducentorganisation anses vara representativ om den stod för minst 55 % av de salufördа kvantiteterna av den berörda produkten under det föregående året inom det område där reglerna föreslås utvidgas.

3. Vid tillämpning av punkt 1 a ska en vattenbruksproducentorganisation anses vara representativ om den stod för minst 40 % av de salufördа kvantiteterna av den berörda produkten under det föregående året inom det område där reglerna föreslås utvidgas.

4. De regler som utvidgas till att omfatta icke-medlemmar ska gälla för en period på mellan 60 dagar till tolv månader.

Artikel 23

Utvidgning av branschorganisationers regler

1. En medlemsstat får göra vissa av de avtal, beslut eller samordnade förfaranden som överenskommits inom en branschorganisation bindande inom ett eller flera specifika områden för andra aktörer som inte är anslutna till organisationen, under förutsättning att:

a) branschorganisationen stod för minst 65 % av vardera minst två av följande verksamheter: produktion, beredning eller saluföring av den berörda produkten under det föregående året i det eller de berörda områdena i en medlemsstat, och lämnar in en begäran till de behöriga nationella myndigheterna, och

▼B

b) de regler som utvidgas till att omfatta andra aktörer avser någon av de åtgärder för branschorganisationer som anges i artikel 13 a–g och inte orsakar skada för andra aktörer i den berörda medlemsstaten eller i unionen.

2. Utvidgningen av reglerna får vara bindande i högst tre år, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 25.4.

Artikel 24

Betalningsskyldighet

När regler utvidgas till icke-medlemmar i enlighet med artiklarna 22 och 23 får den berörda medlemsstaten besluta att icke-medlemmar ska betala producentorganisationen eller branschorganisationen hela eller en del av den kostnad som medlemmarna har betalat till följd av tillämpningen av de regler som utvidgats till att omfatta icke-medlemmar.

Artikel 25

Kommissionens godkännande

1. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen de regler som de har för avsikt att göra bindande för alla producenter eller aktörer i ett eller flera specifika områden i enlighet med artiklarna 22 och 23.

2. Kommissionen ska anta ett beslut om godkännande av den utvidgning av reglerna som avses i punkt 1, under förutsättning att

a) bestämmelserna i artiklarna 22 respektive 23 iakttas,

b) de konkurrensregler som avses i kapitel V iakttas,

c) utvidgningen inte äventyrar den fria handeln, och

d) uppnåendet av målen i artikel 39 i EUF-fördraget inte äventyras.

3. Inom en månad efter det att meddelandet mottagits ska kommissionen fatta beslut om att godkänna eller avslå utvidgningen av reglerna och underrätta medlemsstaterna om detta. Om kommissionen inte har fattat något beslut inom en månad efter det att meddelandet har mottagits ska utvidgningen av reglerna anses ha godkänts av kommissionen.

4. En godkänd utvidgning av reglerna får, utan någon uttrycklig förlängning av godkännandet, och även genom tyst medgivande, fortsätta att tillämpas efter det att den inledande tidsperioden har löpt ut, under förutsättning att medlemsstaten i fråga åtminstone en månad före den inledande periodens utgång har meddelat kommissionen den nya tillämpningsperioden, och kommissionen antingen har godkänt en sådan fortsatt tillämpning eller inte har motsatt sig den inom en månad efter mottagandet av meddelandet.

Artikel 26

Återkallande av godkännande

Kommissionen får utföra kontroller och får återkalla godkännandet av utvidgningen av reglerna om den konstaterar att något av villkoren för godkännandet inte är uppfyllt. Kommissionen ska underrätta medlemsstaterna om ett sådant återkallande.

▼B

Artikel 27

Genomförandeakter

Kommissionen ska anta genomförandeakter om format och förfarande för det meddelande som föreskrivs i artikel 25.1. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 43.2.

AVSNITT IV

Planering av produktion och saluföring

Artikel 28

Produktions- och saluföringsplan

1. Varje producentorganisation ska lämna in en produktions- och saluföringsplan för åtminstone sina huvudsakliga salufördа arter till sina behöriga nationella myndigheter för godkännande. Produktions- och saluföringsplanen ska syfta till att målen i artiklarna 3 och 7 uppnås.

2. Produktions- och saluföringsplanen ska omfatta

a) ett produktionsprogram för fångade eller odlade arter,

b) en saluföringsstrategi genom vilken kvantitet, kvalitet och presentation av utbudet anpassas till marknadens krav,

c) åtgärder som producentorganisationen ska vidta för att bidra till att målen i artikel 7 uppnås,

d) särskilda förebyggande åtgärder för att anpassa utbudet av de arter som traditionellt sett är svåra att saluföra under året,

e) sanktioner som ska tillämpas på medlemmar som inte följer de beslut som fattats för genomförandet av den berörda planen.

3. De behöriga nationella myndigheterna ska godkänna produktions- och saluföringsplanen. När planen godkänts ska producentorganisationen omedelbart genomföra den.

4. Producentorganisationen får ändra produktions- och saluföringsplanen och ska i ett sådant fall översända den till de behöriga nationella myndigheterna för godkännande.

5. Producentorganisationen ska utarbeta en årsrapport om sin verksamhet enligt produktions- och saluföringsplanen och översända den till de behöriga nationella myndigheterna för godkännande.

6. Producentorganisationer kan erhålla ekonomiskt stöd för utarbetande och genomförande av produktions- och saluföringsplaner i enlighet med en framtida unionsrättsakt som fastställer villkoren för ekonomiskt stöd för havs- och fiskeripolitiken för perioden 2014–2020.

7. Medlemsstaterna ska kontrollera att varje producentorganisation fullgör de skyldigheter som föreskrivs i denna artikel. Om bristande fullgörande av skyldigheter konstateras kan det leda till att erkännandet återkallas.

▼M2

8. I enlighet med målet i artikel 7.1 b ska producentorganisationerna i de produktions- och saluföringsplaner som de lämnar in enligt punkt 1 i den här artikeln säkerställa att landning av marina organismer som är mindre än den minsta referensstorleken för bevarande inte leder till verksamhet specifikt inriktad på fångst av dessa marina organismer.

När de kontroller som krävs enligt punkt 7 i denna artikel utförs ska medlemsstaterna säkerställa att producentorganisationerna fullgör den skyldighet som föreskrivs i första stycket.

▼B

Artikel 29

Genomförandeakter

1. Kommissionen ska anta genomförandeakter när det gäller följande:

a) Format och struktur för den produktions- och saluföringsplan som avses i artikel 28.

b) Förfarande och tidsfrister för producentorganisationernas inlämnande och medlemsstaternas godkännande av den produktions- och saluföringsplan som avses i artikel 28.

2. De genomförandeakter som avses i punkt 1 ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 43.2.

AVSNITT V

Stabilisering av marknaderna

Artikel 30

Lagringsmekanism

Fiskeriproducentorganisationerna kan erhålla ekonomiskt stöd för lagring av de fiskeriprodukter som förtecknas i bilaga II, under förutsättning att

a) villkoren för stöd för lagring som fastställs i en framtida unionsakt som upprättar villkoren för ekonomiskt stöd för havs- och fiskeripolitiken för perioden 2014–2020 är uppfyllda,

b) produkterna har släppts ut på marknaden av fiskeriproducentorganisationerna och det har saknats köpare av dem till det utlösande pris som avses i artikel 31,

c) produkterna uppfyller de gemensamma handelsnormer som har fastställts i enlighet med artikel 33 och är av fullgod kvalitet för att användas som livsmedel,

d) produkterna är stabiliserade eller beredda och lagrade i tankar eller burar, genom frysning, antingen ombord på fartygen eller i anläggningar på land, saltning, torkning, marinering eller, i förekommande fall, kokning och pastörisering, oavsett om dessa beredningssätt åtföljs av filetering eller styckning och eventuellt avlägsnande av huvud,

e) produkterna efter lagringen återinförs på marknaden som livsmedel i ett senare skede,

f) produkterna blir kvar i lager i minst fem dagar.

▼B

Artikel 31

Priser som utlöser lagringsmekanismen

1. Före årets början får varje enskild fiskeriproducentorganisation föreslå ett pris som ska utlösa den lagringsmekanism som avses i artikel 30 för de fiskeriprodukter som förtecknas i bilaga II.

2. Det utlösande priset får inte överstiga 80 % av det viktade genomsnittspris som noterats för produkten i fråga inom den berörda producentorganisationens verksamhetsområde under de tre åren närmast före det år för vilket det utlösande priset fastställs.

3. Vid fastställandet av det utlösande priset ska hänsyn tas till

a) trender i produktion och efterfrågan,

b) stabiliseringen av marknadspriserna,

c) marknadernas konvergens,

d) producenternas inkomster,

e) konsumenternas intressen.

4. Medlemsstaterna ska, efter att ha granskat förslagen från de producentorganisationer som erkänts på deras territorium, fastställa de utlösande priser som ska tillämpas av dessa producentorganisationer. Dessa priser ska fastställas på grundval av kriterierna i punkterna 2 och 3. Priserna ska offentliggöras.

Artikel 32

Genomförandeakter

Kommissionen ska anta genomförandeakter för det format som ska användas vid medlemsstaternas offentliggörande av utlösande priser enligt artikel 31.4. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 43.2.

KAPITEL III

GEMENSAMMA HANDELSNORMER

Artikel 33

Fastställande av gemensamma handelsnormer

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 47 får gemensamma handelsnormer fastställas för de fiskeriprodukter som förtecknas i bilaga I, oberoende av deras ursprung (unionsprodukter eller importerade produkter), och som är avsedda att användas som livsmedel.

2. De handelsnormer som avses i punkt 1 får avse kvalitet, storlek, vikt, förpackning, presentation eller märkning av produkterna, och särskilt

▼B

a) minsta handelsstorlek, med beaktande av bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning; sådana minsta handelsstorlekar ska, i förekommande fall, motsvara minsta referensstorlek för bevarande i enlighet med artikel 15.10 i förordning (EU) nr 1380/2013,

b) specifikationer för konserverade produkter i överensstämmelse med bevarandekrav och internationella åtaganden.

3. Punkterna 1 och 2 ska tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av följande förordningar:

a) Förordning (EG) nr 178/2002.

b) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004 ([1]).

c) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 853/2004 ([2]).

d) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 854/2004 ([3]).

e) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 ([4]).

f) Rådets förordning (EG) nr 1005/2008 ([5]).

g) Förordning (EG) nr 1224/2009.

Artikel 34

Överensstämmelse med gemensamma handelsnormer

1. Produkter som är avsedda att användas som livsmedel och för vilka det har fastställts gemensamma handelsnormer får endast tillhandahållas på unionsmarknaden i enlighet med dessa normer.

2. Alla landade fiskeriprodukter, även de som inte överensstämmer med gemensamma handelsnormer, får användas för andra ändamål än direkt konsumtion som livsmedel, bland annat fiskmjöl, fiskolja, sällskapsdjursfoder, livsmedelstillsatser, läkemedel eller kosmetika.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004 av den 29 april 2004 om livsmedelshygien (EUT L 139, 30.4.2004, s. 1).

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 853/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda hygienregler för livsmedel av animaliskt ursprung (EUT L 139, 30.4.2004, s. 55).

([3]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 854/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda bestämmelser för genomförandet av offentlig kontroll av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel (EUT L 226, 25.6.2004, s. 83).

([4]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd (EUT L 165, 30.4.2004, s. 1).

([5]) Rådets förordning (EG) nr 1005/2008 av den 29 september 2008 om upprättande av ett gemenskapssystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1936/2001 och (EG) nr 601/2004 samt om upphävande av förordningarna (EG) nr 1093/94 och (EG) nr 1447/1999 (EUT L 286, 29.10.2008, s. 1).

▼B

KAPITEL IV

KONSUMENTINFORMATION

Artikel 35

Obligatorisk information

1. Utan att det påverkar tillämpningen av förordning (EU) nr 1169/2011 får fiskeri- och vattenbruksprodukter som avses i leden a, b, c och e i bilaga I till den här förordningen och som saluförs inom unionen, oavsett ursprung eller saluföringsmetod, endast erbjudas till försäljning till slutkonsumenter eller storhushåll om följande anges genom lämplig märkning eller etikettering:

a) Artens handelsbeteckning och dess vetenskapliga namn.

b) Produktionsmetod, särskilt med följande ord: ”… fångad …” eller ”… fångad i sötvatten …” eller ”… odlad ….”

c) Det område där produkten fångats eller odlats, och redskapskategori som använts för vildfångade arter, som anges i första kolumnen i bilaga III till den här förordningen.

d) Om produkten är upptinad.

e) Datum för minsta hållbarhet, när det är lämpligt.

Kravet som avses i led d ska inte gälla för följande:

a) Ingredienser i slutprodukten.

b) Livsmedel för vilka frysning är ett nödvändigt tekniskt steg i produktionsprocessen.

c) Fiskeri- och vattenbruksprodukter som varit frysta av folkhälsoskäl, i enlighet med avsnitt VIII i bilaga III till förordning (EG) nr 853/2004.

d) Fiskeri- och vattenbruksprodukter som tinats upp före rökning, saltning, kokning, inläggning, torkning eller en kombination av dessa processer.

2. När det gäller icke färdigförpackade fiskeri- och vattenbruksprodukter får den obligatoriska informationen i punkt 1 vid försäljning i detaljhandeln tillhandahållas genom informationsmedel som används inom handeln, till exempel anslagstavlor och planscher.

3. Om en blandad produkt som erbjuds till försäljning till slutkonsumenter eller storhushåll består av samma art men har framställts genom olika produktionsmetoder, ska den metod som gäller för varje parti anges. Om en blandad produkt som erbjuds till försäljning till slutkonsumenter eller storhushåll består av samma art men härrör från olika fångstzoner eller olika uppfödningsland ska åtminstone zonen för det parti som kvantitativt är mest representativt anges, och det ska dessutom anges att produkten kommer från olika fångstzoner eller uppfödningszoner.

▼B

4. Medlemsstaterna får från de krav som avses i punkt 1 undanta små kvantiteter av produkter som säljs direkt till konsumenterna från fiskefartygen, förutsatt att dessa kvantiteter inte överskrider det värde som avses i artikel 58.8 i förordning (EG) nr 1224/2009.

5. Fiskeri- och vattenbruksprodukter och deras förpackningar som är etiketterade eller märkta före den 13 december 2014 träder i kraft och som inte är förenliga med denna artikel får saluföras till dess att lagren av dessa produkter uttömts.

▼M1

6. Till och med den 31 december 2021 ska punkterna 1, 2 och 3 inte tillämpas på produkter i detaljhandelsförsäljning till slutkonsumenterna på Mayotte i egenskap av yttersta randområde i den mening som avses i artikel 349 i EUF-fördraget.

▼B

Artikel 36

Rapport om miljömärkning

Efter samråd med medlemsstaterna och intressenter ska kommissionen senast den 1 januari 2015 till Europaparlamentet och rådet överlämna en genomförbarhetsrapport om möjligheterna att införa ett system för miljömärkning av fiskeri- och vattenbruksprodukter, särskilt om inrättandet av ett sådant system på unionsnivå och om fastställande av de minimikrav som måste uppfyllas för medlemsstaternas användning av ett EU-miljömärke.

Artikel 37

Handelsbeteckning

1. Med avseende på tillämpningen av artikel 35.1 ska medlemsstaterna upprätta och offentliggöra en förteckning över de handelsbeteckningar som godtas i på deras territorium, åtföljd av de vetenskapliga namnen. Förteckningen ska innehålla följande:

a) Vetenskapligt namn för varje art enligt informationssystemet FishBase eller enligt Livsmedels- och jordbruksorganisationens (FAO) databas ASFIS, i förekommande fall.

b) Handelsbeteckningen:

   i) Artens namn på den berörda medlemsstatens officiella språk.

   ii) I förekommande fall andra namn som godtas eller tillåts lokalt eller regionalt.

2. Alla fiskarter som utgör en ingrediens i ett annat livsmedel får betecknas som *fisk* under förutsättning att namnet på och presentationen av detta livsmedel inte hänvisar till en bestämd fiskart.

3. Alla ändringar av förteckningen över handelsbeteckningar som godkänts av en medlemsstat ska omedelbart meddelas kommissionen, som ska underrätta övriga medlemsstater.

Artikel 38

Uppgifter om fångst- eller produktionsområde

1. Uppgifterna om fångst- eller produktionsområde i enlighet med artikel 35.1 c ska innehålla följande:

▼B

a) Skriftlig angivelse av namnet på delområdet eller sektionen som förtecknas i FAO:s förteckning över fiskeområden, när det gäller fiskeriprodukter fångade i havet, samt namnet på detta område uttryckt på ett sätt som är förståeligt för konsumenterna, eller en karta eller ett piktogram som visar detta område, eller, som ett undantag från detta krav, för fiskeriprodukter som fångats i andra vatten än Nordostatlanten (FAO-område 27) och Medelhavet och Svarta havet (FAO-område 37) en uppgift om namnet på FAO-området.

b) När det gäller fiskeriprodukter fångade i sötvatten, en hänvisning till det vatten i medlemsstaten eller tredjelandet där produkten har sitt ursprung.

c) När det gäller vattenbruksprodukter, en hänvisning till den medlemsstat eller det tredjeland där produkten har uppnått mer än hälften av sin slutliga vikt eller har befunnit sig under mer än hälften av uppfödningsperioden eller, i fråga om skaldjur, har genomgått en slutlig uppfödnings- eller odlingsfas på minst sex månader.

2. Utöver den information som avses i punkt 1 är det tillåtet att ange ett mer precist fångst- eller produktionsområde.

Artikel 39

Frivillig tilläggsinformation

1. Utöver den obligatoriska information som krävs enligt artikel 35 får även följande information lämnas på frivillig basis, förutsatt att den är klar och otvetydig:

a) Den dag fiskeriprodukten fångats eller vattenbruksprodukten skördats.

b) Den dag fiskeriprodukten landats eller uppgifter om i vilken hamn produkten har landats.

c) Närmare uppgifter om typ av fiskeredskap enligt förteckningen i bilaga III, andra kolumnen.

d) När det gäller fiskeriprodukter fångade i havet, uppgift om flaggstaten för det fartyg som gjorde denna fångst.

e) Miljöinformation.

f) Etisk eller social information.

g) Information om produktionstekniker och produktionsmetoder.

h) Information om produktens näringsinnehåll.

2. En quick response-kod (QR) får användas som anger en del av eller alla de uppgifter som förtecknas i artikel 35.1.

3. Frivillig information ska inte visas på ett sådant sätt att den obligatoriska informationen på märkningen eller etiketteringen inte får tillräckligt utrymme.

4. Frivilliga uppgifter som inte kan bekräftas får inte anges.

▼B

KAPITEL V

KONKURRENSREGLER

Artikel 40

Tillämpning av konkurrensregler

Artiklarna 101–106 i EUF-fördraget och deras tillämpningsbestämmelser ska tillämpas på avtal, beslut och förfaranden som avses i artiklarna 101.1 och 102 i EUF-fördraget och som rör produktion eller saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter.

Artikel 41

Undantag från tillämpningen av konkurrensregler

1. Trots bestämmelserna i artikel 40 i denna förordning ska artikel 101.1 i EUF-fördraget inte tillämpas på de av producentorganisationernas avtal, beslut och förfaranden som avser produktion eller försäljning av fiskeri- och vattenbruksprodukter eller på användningen av gemensamma utrymmen för lagring, behandling eller beredning av fiskeri- och vattenbruksprodukter, och som

a) är nödvändiga för att uppnå de mål som anges i artikel 39 i EUF-fördraget,

b) inte medför någon skyldighet att hålla samma priser,

c) inte leder till någon form av uppdelning av marknaderna inom unionen,

d) inte utesluter konkurrens, och

e) inte sätter konkurrensen ur spel för en väsentlig del av produkterna i fråga.

2. Trots bestämmelserna i artikel 40 i denna förordning ska artikel 101.1 i EUF-fördraget inte tillämpas på branschorganisationernas avtal, beslut och förfaranden som

a) är nödvändiga för att uppnå de mål som anges i artikel 39 i EUF-fördraget,

b) inte medför en skyldighet att tillämpa ett fast pris,

c) inte leder till någon form av uppdelning av marknaderna inom unionen,

d) inte tillämpar olika villkor för likvärdiga transaktioner med andra handelspartner varigenom dessa får en konkurrensnackdel,

e) inte sätter konkurrensen ur spel för en väsentlig del av produkterna i fråga, och

f) inte begränsar konkurrensen på ett sätt som inte är absolut nödvändigt för att uppnå målen för den gemensamma fiskeripolitiken.

▼B

KAPITEL VI

MARKNADSINFORMATION

Artikel 42

Marknadsinformation

1. Kommissionen ska

a) samla in, analysera och sprida ekonomisk kunskap om och förståelse för unionens marknad för fiskeri- och vattenbruksprodukter längs distributionskedjan, och därvid ta hänsyn till den internationella kontexten,

b) ge praktiskt stöd till producentorganisationer och branschorganisationer för att få till stånd bättre samordning av informationen mellan aktörer och beredningsföretag,

c) regelbundet övervaka priserna på fiskeri- och vattenbruksprodukter på unionsmarknaden längs distributionskedjan och analysera marknadstrender,

d) utföra ad hoc-marknadsundersökningar och tillhandahålla en metod för prisbildningsundersökningar.

2. För att genomföra punkt 1 ska kommissionen vidta följande åtgärder:

a) Underlätta tillgången till tillgängliga data om fiskeri- och vattenbruksprodukter som samlats in enligt unionsrätten.

b) Göra marknadsinformation, t. ex. prisundersökningar, marknadsanalyser och marknadsundersökningar, tillgänglig och förståelig för intressenter och allmänheten, om inte annat följer av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 ([1]).

3. Medlemsstaterna ska bidra till att uppnå målen i punkt 1.

KAPITEL VII

FÖRFARANDEBESTÄMMELSER

Artikel 43

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

▼B

KAPITEL VIII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 44

Ändring av förordning (EG) nr 1184/2006

Artikel 1 i förordning (EG) nr 1184/2006 ska ersättas med följande:

”*Artikel 1*

I denna förordning fastställs bestämmelser för tillämpningen av artiklarna 101–106 och artikel 108.1 och 108.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) avseende produktion av, eller handel med, de produkter som förtecknas i bilaga I till EUF-fördraget, med undantag för de produkter som omfattas av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 (*) och i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1379/2013 (**).

(*) Rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (förordningen om en samlad marknadsordning) (EUT L 299, 16.11.2007, s. 1).

(**) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1379/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1184/2006 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 104/2000 (EUT L 354, 28.12.2013, s. 1).”

Artikel 45

Ändring av förordning (EG) nr 1224/2009

Förordning (EG) nr 1224/2009 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 57.1 ska följande meningar läggas till:

”Medlemsstaterna ska kontrollera att normerna uppfylls. Kontrollerna får äga rum i alla handelsled och under transport.”

2. I artikel 58.5 ska ändras på följande sätt:

a) Led g ska ersättas med följande:

”g) Den konsumentinformation som föreskrivs i artikel 35 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1379/2013 (*)

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1379/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1184/2006 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 104/2000 (EUT L 354, 28.12.2013, s. 1).”

b) Led h ska utgå.

▼B

Artikel 46

Upphävande

Förordning (EG) nr 104/2000 ska upphöra att gälla. Artikel 4 ska emellertid gälla fram till och med den 12 december 2014.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga IV.

▼M2

Artikel 47

Bestämmelser om upprättande av gemensamma handelsnormer

1. Utan att det påverkar punkt 2 ska bestämmelserna om upprättande av gemensamma handelsnormer, särskilt de som fastställs i rådets förordning (EEG) nr 2136/89 ([1]), rådets förordning (EEG) nr 1536/92 ([2]) och rådets förordning (EG) nr 2406/96 ([3]), liksom andra bestämmelser som antagits för tillämpningen av gemensamma handelsnormer, t.ex. de som fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3703/85 ([4]) fortsätta att gälla.

2. Om minsta referensstorlekar för bevarande fastställs, ska dessa utgöra minsta handelsstorlekar.

▼B

Artikel 48

Översyn

Kommissionen ska informera Europaparlamentet och rådet om resultaten av tillämpningen av denna förordning senast den 31 december 2022.

Artikel 49

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2014, med undantag av kapitel IV och artikel 45 som ska tillämpas från och med den 13 december 2014.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

([1]) Rådets förordning (EEG) nr 2136/89 av den 21 juni 1989 om gemensamma marknadsnormer för konserverade sardiner (EGT L 212, 22.7.1989, s. 79).
([2]) Rådets förordning (EEG) nr 1536/92 av den 9 juni 1992 om gemensamma marknadsnormer för konserverad tonfisk och bonit (EGT L 163, 17.6.1992, s. 1).
([3]) Rådets förordning (EG) nr 2406/96 av den 26 november 1996 om fastställande av gemensamma marknadsnormer för saluföring av vissa fiskeriprodukter (EGT L 334, 23.12.1996, s. 1).
([4]) Kommissionens förordning (EEG) nr 3703/85 av den 23 december 1985 om närmare bestämmelser för tillämpningen av gemensamma marknadsnormer för viss färsk eller kyld fisk (EGT L 351, 28.12.1985, s. 63).

▼B

BILAGA I

FISKERI- OCH VATTENBRUKSPRODUKTER SOM OMFATTAS AV DEN GEMENSAMMA MARKNADSORDNINGEN

	KN-nummer	Varuslag
a)	0301	Levande fisk
	0302	Fisk, färsk eller kyld, med undantag av fiskfiléer och annat fiskkött enligt nr 0304
	0303	Fisk, fryst, med undantag av fiskfiléer och annat fiskkött enligt nr 0304
	0304	Fiskfiléer och annat fiskkött (även hackat eller malet), färska, kylda eller frysta
b)	0305	Fisk, torkad, saltad eller i saltlake; rökt (även varmrökt) fisk; mjöl och pelletar av fisk, lämpliga som livsmedel
c)	0306	Kräftdjur, även utan skal, levande, färska, kylda, frysta, torkade, saltade eller i saltlake; kräftdjur med skal, ångkokta eller kokta i vatten, även kylda, frysta, torkade, saltade eller i saltlake; mjöl och pelletar av kräftdjur, lämpliga som livsmedel
	0307	Blötdjur, även utan skal, levande, färska, kylda, frysta, torkade, saltade eller i saltlake; ryggradslösa vattendjur, andra än kräftdjur och blötdjur, levande, färska, kylda, frysta, torkade, saltade eller i saltlake; mjöl och pelletar av andra ryggradslösa vattendjur än kräftdjur, lämpliga som livsmedel
d)		Animaliska produkter, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans; döda djur enligt kapitlen 1 och 3, olämpliga som livsmedel
		– Övriga
		– – Produkter av fisk eller av kräftdjur, blötdjur eller andra ryggradslösa vattendjur; döda djur enligt kapitel 3:
	0511 91 10	– – – Fiskavfall
	0511 91 90	– – Andra slag
e)	1212 20 00	– Sjögräs och andra alger
f)		Fetter och oljor av fisk samt fraktioner av sådana fetter eller oljor, även raffinerade men inte kemiskt modifierade:
	1504 10	– Fiskleverolja och fraktioner av sådana oljor
	1504 20	– Fiskfetter och fiskoljor (andra än leveroljor) samt fraktioner av sådana fetter eller oljor

▼B

	KN-nummer	Varuslag
g)	1603 00	Extrakt och safter av kött, fisk, kräftdjur, blötdjur eller andra ryggradslösa vattendjur
h)	1604	Fisk, beredd eller konserverad; kaviar och kaviarersättning som framställts av fiskrom
i)	1605	Kräftdjur, blötdjur och andra ryggradslösa vattendjur, beredda eller konserverade
j)		Pastaprodukter, såsom spagetti, makaroner, nudlar, lasagne, gnocchi, ravioli och cannelloni, även kokta, fyllda (med kött eller andra födoämnen) eller på annat sätt beredda; couscous, även beredd
	1902 20	– Fyllda pastaprodukter; även kokta eller på annat sätt beredda
	1902 20 10	– – Innehållande mer än 20 viktprocent fisk, kräftdjur, blötdjur eller andra ryggradslösa vattendjur
k)		Mjöl och pelletar av kött eller slaktbiprodukter eller av fisk, kräftdjur, blötdjur eller andra ryggradslösa vattendjur, olämpliga som livsmedel; grevar:
	2301 20 00	– Mjöl och pelletar av fisk eller av kräftdjur, blötdjur eller andra ryggradslösa vattendjur
l)		Beredningar av sådana slag som används vid utfodring av djur
	2309 90	– Andra slag:
	ex 2309 90 10	– – Limvatten (”solubles”) av fisk

▼B

BILAGA II

FISKERIPRODUKTER SOM ÄR FÖREMÅL FÖR LAGRINGSMEKANISMEN

KN-nr	Varuslag
0302 22 00	Rödspätta (*Pleuronectes platessa*)
ex 0302 29 90	Sandskädda (*Limanda limanda*)
0302 29 10	Glasvar (*Lepidorhombus* spp.)
ex 0302 29 90	Skrubbskädda (*Platichthys flesus*)
0302 31 10 och 0302 31 90	Långfenad tonfisk (*Thunnus alalunga*)
ex 0302 40	Sill av arten *Clupea harengus*
0302 50 10	Torsk av arten *Gadus morhua*
0302 61 10	Sardiner av arten *Sardina pilchardus*
ex 0302 61 80	Skarpsill (*Sprattus sprattus*)
0302 62 00	Kolja (*Melanogrammus aeglefinus*)
0302 63 00	Gråsej (*Pollachius virens*)
ex 0302 64	Makrill av arterna *Scomber scombrus* och *Scomber japonicus*
0302 65 20 och 0302 65 50	Pigghaj och rödhaj (*Squalus acanthias* och *Scyliorhinus* spp.)
0302 69 31 och 0302 69 33	Kungsfiskar (*Sebastes* spp.)
0302 69 41	Vitling (*Merlangius merlangus*)
0302 69 45	Långa (*Molva* spp.)
0302 69 55	Ansjovis (*Engraulis* spp.)
ex 0302 69 68	Kummel av arten *Merluccius merluccius*
0302 69 81	Marulk (*Lophius* spp.)
ex 0302 69 99	Guldmakrill (*Coryphaena hippurus*)
ex 0307 41 10	Tioarmad bläckfisk (*Sepia officinalis* och *Rossia macrosoma*)
ex 0306 23 10 ex 0306 23 31 ex 0306 23 39	Räkor av arten *Crangon crangon* och nordhavsräka (*Pandalus borealis*)
0302 23 00	Tunga (*Solea* spp.)
0306 24 30	Krabbor (*Cancer pagurus*)
0306 29 30	Havskräftor (*Nephrops norvegicus*)

▼B

KN-nr	Varuslag
0303 31 10	Liten helgeflundra (blåkveite) (*Reinhardtius hippoglossoides*)
0303 78 11	Kummel av släktet *Merluccius*
0303 78 12	
0303 78 13	
0303 78 19	
och	
0304 29 55	
0304 29 56	
0304 29 58	
0303 79 71	Havsruda (*Dentex dentex* och *Pagellus* spp.)
0303 61 00	Svärdfisk (*Xiphias gladius*)
0304 21 00	
0304 91 00	
0306 13 40	Räkor av familjen *Penaeidae*
0306 13 50	
ex 0306 13 80	
0307 49 18	Tioarmad bläckfisk av arterna *Sepia officinalis*, *Rossia macrosoma* och *Sepiola rondeletti*
0307 49 01	
0307 49 31	Tioarmad bläckfisk (*Loligo* spp.)
0307 49 33	
0307 49 35	
och	
0307 49 38	
0307 49 51	Tioarmad bläckfisk (*Ommastrephes sagittatus*)
0307 59 10	Åttaarmad bläckfisk (*Octopus* spp.)
0307 99 11	*Illex* spp.
0303 41 10	Långfenad tonfisk (*Thunnus alalunga*)
0302 32 10	Gulfenad tonfisk (*Thunnus albacares*)
0303 42 12	
0303 42 18	
0303 42 42	
0303 42 48	
0302 33 10	Bonit (*Katsuwonus pelamis*)
0303 43 10	
0303 45 10	Blåfenad tonfisk (*Thunnus thynnus*)
0302 39 10	Andra arter av släktena *Thunnus* och *Euthynnus*
0302 69 21	
0303 49 30	
0303 79 20	

▼B

KN-nr	Varuslag
ex 0302 29 90	Bergtunga (*Microstomus kitt*)
0302 35 10 och 0302 35 90	Blåfenad tonfisk (*Thunnus thynnus*)
ex 0302 69 51	Bleka (*Pollachius pollachius*)
0302 69 75	Havsbraxen (*Brama* spp.)
ex 0302 69 82	Blåvitling (*Micromesistius poutassou*)
ex 0302 69 99	Skäggtorsk (*Trisopterus luscus*) och glyskolja (*Trisopterus minutus*)
ex 0302 69 99	Oxögonfisk (*Boops boops*)
ex 0302 69 99	Menolapikarell (*Spicara smaris*)
ex 0302 69 99	Havsål (*Conger conger*)
ex 0302 69 99	Knot (*Trigla* spp.)
ex 0302 69 91 ex 0302 69 99	Taggmakrill (*Trachurus* spp.)
ex 0302 69 99	Multe (*Mugil* spp.)
ex 0302 69 99 och ex 0304 19 99	Rocka (*Raja* spp.)
ex 0302 69 99	Strumpebandsfisk (*Lepidopus caudatus*) och dolkfisk (*Aphanopus carbo*)
ex 0307 21 00	Stor kammussla (*Pecten maximus*)
ex 0307 91 00	Valthornssnäcka (*Buccinum undatum*)
ex 0302 69 99	Mulle (*Mullus surmuletus*, *Mullus barbatus*)
ex 0302 69 99	Havsruda (*Spondyliosoma cantharus*)

▼B

BILAGA III

INFORMATION OM' FISKEREDSKAP

Obligatorisk information om kategori av fiskeredskap	Mer detaljerad information om motsvarande redskap och koder, i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 26/2004 ([1]) och kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 404/2011 ([2])	
Notar	Landvadar	SB
	Snurrevadar, (förankrat fartyg)	SDN
	Skotska snurrevadar, (dragande fartyg)	SSC
	Parnotar (två fartyg)	SPR
Trålar	Bomtrålar	TBB
	Bottentrålar med trålbord	OTB
	Bottenpartrålar	PTB
	Pelagisk tråL (flyttråL med trålbord (enbåtsflytt-råL))	OTM
	Pelagiska trålar (parflyttrålar)	PTM
	Dubbeltrålar med trålbord	OTT
Nät/garn	Förankrade (bottensatta) garn	GNS
	Drivgarn	GND
	Insnärjningsgarn / instängningsgarn	GNC
	Grimgarn	GTR
	Kombinerade grimgarn och garn	GTN
Ringnotar och sänkhåvar	Snörpvadar / Ringnotar	PS
	Vad / Lamparanät	LA
	Sänkhåvar som används från båtar	LNB
	Fasta sänkhåvar som används från stranden	LNS
Krokar och linor	Manuellt lin- och spöfiske	LHP
	Mekaniserat lin- och spöfiske	LHM
	Förankrade backor / långrevar	LLS
	Drivande backor / långrevar	LLD
	Dörjlinor	LTL
Skrapor	Skrapor som används från fartyg	DRB
	Handskrapor	DRH
	Mekaniska skrapor, även sugskrapor	HMD
Tinor och fällor	Tinor (fällor)	FPO

([1]) Kommissionens förordning (EG) nr 26/2004 av den 30 december 2003 om registret över gemenskapens fiskeflotta (EUT L 5, 9.1.2004, s. 25).

([2]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 404/2011 av den 8 april 2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1224/2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs (EUT L 112, 30.4.2011, s. 1).

▼B

BILAGA IV

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EG) nr 104/2000	Denna förordning
Artikel 1	Artiklarna 1–5
Artiklarna 2 och 3	Artiklarna 33 och 34
Artikel 4	Artiklarna 35–39
Artikel 5.1	Artiklarna 6, 7, 8
Artiklarna 5.2, 5.3, 5.4 och 6	Artiklarna 14, 18–21
Artikel 7	Artiklarna 22 och 24–27
Artikel 8	—
Artiklarna 9–12	Artiklarna 28, 29
Artikel 13	Artiklarna 11, 12, 13, 16, 18, 20 och 21
Artikel 14	Artikel 41.2
Artikel 15	Artikel 23
Artikel 16	Artiklarna 24–27
Artiklarna 17–27	Artiklarna 30, 31 och 32
Artikel 33	—
Artikel 34	Artiklarna 20.2, 21 och 32
Artikel 35	—
Artikel 36	—
Artikel 37	Artikel 43
Artiklarna 38 och 39	Artikel 43
Artikel 40	—
Artikel 41	Artikel 48
Artikel 42	Artiklarna 44, 45 och 46
Artikel 43	Artikel 49
—	Artikel 40
—	Artikel 41.1
—	Artikel 42